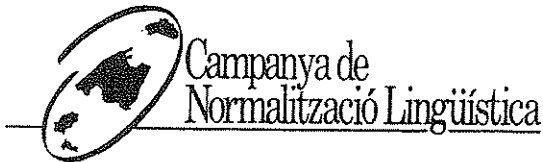

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

I

Palma
1991

Línia Directa

© Aina Moll

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Documenta Balear s.a.

Impressió: Antoni Rotger, "Es Pes de Sa Palla"

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

“Medi ambient” i “terme mitjà”

Hem rebut una sèrie de consultes sobre la manera de traduir diferents expressions que en castellà inclouen la paraula *medio*.

Entre **mig**, **mitjà** i **medi**, molta gent està en dubte a l'hora de triar.

L'adjectiu **mig**, femení **mitja**, indica la meitat d'un tot: “**mig** quilo, **mitja** lliura”, “un litre i **mig**, una hora i **mitja**”; com a substantiu, indica un lloc central, allunyat de la perifèria: “érem al **mig** de la plaça”.

L'adjectiu **mitjà**, femení **mitjana**, indica ‘situat entre dos extrems, o entre dues altres coses’: “el fill gran, el petit i el **mitjà**”; “el terme **mitjà**”, “l'Edat **Mitjana**”. Com a substantiu, expressa l'instrument, allò que serveix per aconseguir un objectiu: “Els **mitjans** de comunicació”, “això ho he aconseguit **per mitjà** d'un amic”.

Precedits de la preposició *a*, **mig** i **mitjan** (no “mitjà”) tenen valor semblant, d'aproximació a la meitat (d'espai o de temps): “a

mig camí, a **mig** matí”, “a **mitjan** capvespre, a **mitjan** segle passat”.

Medi en català antic equivalia a “mitjà”. Modernament és sempre substantiu i indica l'element o substància en què viu o està immersa una cosa —“el **medi** ambient”, “l'aire és el **medi** en què vivim”—, o la societat en què viu una persona: “per entendre un personatge hem de conèixer el seu **medi**”, “la notícia de la desaparició de Ràdio 4 ha causat consternació en els **medis** sensibilitzats per la normalització lingüística”. —A.M. (ED, 7 de setembre).